

Oczekiwać Pana

1 tydzień Adwentu

Czytanie i rozważanie Słowa Bożego

Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu (Hbr 11,6)

Wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa (Rz 10,17)

01.12.2024

Teksty dostępne na stronie: www.onjest.pl

Rysunek tygodnia:

Opracowanie rozważań:

Jolanta i Jerzy Prokopiuk, Monika Mosior, Józefa Zygmunt – Dłubacz, Maria Bodys, Sławomir Łasiewicki.

Korekta:

Jerzy Prokopiuk

Rysunek:

Marta Stańco

Asysta kościelna:

ks. Wojciech Jaśkiewicz

Aplikacje mobilne:

Tomek Romanowski

Druk:

Parafia NMP Bolesnej Wrocław - Strachocin

Projekty graficzne:

Gladiatore Marketing Michał Gadomski

Źródło czytań zamieszczonych w aneksie: www.liturgia.wiara.pl

Drodzy parafianie,

mamy nadzieję, że broszura, którą bierzecie do ręki, pomoże Wam w czytaniu i rozważaniu Słowa Bożego a w ten sposób spotkaniu z Bogiem żywym, obecnym na kartach Pisma Świętego. Naszym celem jest pokazanie Wam przystępnego i prostego sposobu czytania, słuchania i modlitwy Pismem Świętym, tak, aby Słowo Boże, z którym się spotkacie, prowadziło Was w codziennym życiu. Szczególnie tych wszystkich, którzy rozpoczynają korzystanie z naszej propozycji prosimy o przeczytanie kilku wskazówek poniżej. One objaśnią Wam, jak najlepiej skorzystać z broszury, po którą sięgnęliście.

Broszura składa się z 3 części, w kolejności:

- a) propozycji czytania i rozważania na każdy dzień tygodnia,
- b) fragmentów Pisma Świętego do każdego z dni tygodnia (zgodnie z rokiem liturgicznym),
- c) opisu metody modlitwy z Bożym Słowem.

Możesz z niej korzystać w następujący sposób:

1. Zaznajom się z proponowanym sposobem czytania czytając opis metody Lectio Divina na ostatnich stronach. Nie chodzi o to, abyś wszystko zapamiętał(a), ale ogólnie wiedział(a) jak ona przebiega.
2. Przejdź do konkretnego dnia tygodnia i krok po kroku przechodź od jednego punktu do drugiego, według podanych wskazówek, czyli: wycisz się i zaproś Ducha Świętego do modlitwy, przeczytaj tekst do danego dnia ... i tak dalej według wskazówek, zgodnie z zaproponowanym schematem.
3. W trakcie takiego czytania i rozważania możesz, jeśli poczujesz potrzebę, ponownie sięgać do opisu metody zamieszczonego na ostatnich stronach. To pomoże Ci lepiej rozumieć i przeżyć Twoje osobiste spotkanie z Jezusem obecnym w Bożym Słowie.
4. To samo powtarzaj dla każdego innego dnia tygodnia. Bądź wytrwały(a) i cierpliwy(a) a zobaczysz owoce swojego spotkania ze Słowem, bo spotykając się ze Słowem spotykasz się z samym Jezusem. Nie spiesz się, poświęć na to przynajmniej 15 minut każdego dnia.
5. Jeśli masz uwagi czy też chcesz się podzielić swoimi wrażeniami i odkryciami ze spotkania z Jezusem z Bożym Słowem, możesz napisać do nas na: slowo@onjest.pl lub przekazać swoje uwagi Księdzu Proboszczowi.

Pozdrawiamy i życzymy błogosławionego spotkania ze Słowem Bożym - Redakcja

01.12.2024, niedziela

OCZEKIWAĆ PANA TO CZUWAĆ

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 21, 25-28. 34-36

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Czytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec szumu morza i jego nawałnicy. Adwent to czas oczekiwania nie tylko na Boże Narodzenie, ale przede wszystkim na powtórne przyjście Jezusa. Przyjdzie On wtedy, gdy ciemność ludzkich grzechów i bezradność sięgnie zenitu. Czy potrafisz przyznać się przed samym sobą, że jesteś bezradny wobec zła i własnej grzeszności, że potrzebujesz wyzwolenia? Czy twoje serce jest jeszcze wciąż zatwardziałe i myślisz, że dasz radę sam?
- Które słowa bardziej cię dotknęły? Te przytoczone powyżej, czy raczej te: *A gdy się to dzieć zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie?* Czy żyjesz w perspektywie Jezusa, który nas karze, czy Jezusa który nas wyzwala? Słowa dzisiejszej Ewangelii przerażają cię, czy cieszy cię ponowne przyjście Jezusa?
- Bóg nie jest bezdusznym sędzią. On wzywa nas do nawrócenia, do ciągłego powstawania z upadków. On szuka nas i woła po imieniu. Pozwólmy mu, aby nas odnalazł i wyciągnął z ciemności ku światłu (przejście z ciemności do światła jest istotne dla symboliki Adwentu).
- *...Aby wasze serca nie były ociążałe wskutek obżarstwa.* Stan, w którym czujemy pewien niedosyt, tęsknotę, to dobry stan. Kiedy po modlitwie, czytaniu Słowa Bożego czy Eucharystii odczuwamy nadal lekki głód a nasze serca są niedopełnione, to dobrze. To skłania nas do czuwania. Ludzie „obżarci”, syci, to ci, co śpią i nie odczuwają głodu.
- Modlić się nieustannie to znaczy być w świadomej, bliskiej relacji z Bogiem i niezależnie od tego, co robimy doświadczać Jego obecności. Wszystkie nasze troski doczesne nie przysłaniają nam Boga, bo oddajemy Mu wszystko, całe nasze życie. Natomiast „czuwać”, to znaczy nie spać, być trzeźwym, uczestniczyć w najgłębszej tajemnicy Adwentu i być gotowym na wezwanie Jezusa. Czy w twoim życiu, twoim sercu mieszka Jezus? Czy masz pragnienie czuwania?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Teraz zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Maranatha, Przyjdź Panie Jezu! potrzebuję Ciebie!

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

02.12.2024, poniedziałek , Bł. Rafała Chylińskiego, prezbitera

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Mateusza 8,5-11

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Obaj bohaterowie tego fragmentu łamią schematy. Setnik zwraca się z prośbą o pomoc do Jezusa - Żyda, a jednak Rzymianie okupowali Izrael i uciskali naród żydowski. Setnik wychodzi z pozycji siły i ukazuje słabość, prosząc o pomoc kogoś z narodu podległego własnemu narodowi. Mogło się to nie podobać jego rodakom. Z kolei Jezus odpowiada pozytywnie na prośbę Rzymianina, przedstawiciela wrogich wojsk, okupanta. Udziela mu pomocy, czyni cud na jego prośbę, chwali jego wiarę. Mogło się to nie podobać jego z kolei rodakom. Pomogłeś, Panie, przedstawicielowi wrogich wojsk?
- Bóg nie ma względu na osoby. W każdym narodzie miły jest Mu ten, kto postępuje sprawiedliwie. Pamiętajmy o tym, gdy z łatwością wypowiadamy generalizujące osądy.
- W jakich sytuacjach używam przymiotników „każdy” i „wszyscy”? Czy potrafię powstrzymać się od generalizowania na rzecz pokory i zaufania?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

*Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Ze względu na braci moich i przyjaciół będę wołał: „Pokój z tobą”. Ze względu na dom Pana, Boga naszego, modłę się o dobro dla ciebie.*

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

03.12.2024, wtorek , Św. Franciszka Ksawerego, prezbitera

OCZEKIWAĆ PANA WYTRWALE WOŁAJĄC O BOŻEGO DUCHA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Księga Proroka Izajasza 11, 1-10

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Proroctwo Izajasza skupia dziś naszą uwagę na Jezusie, gdyż to on jest tym potomkiem, odroślą, z pnia Jessego. Jezus, na którym spoczął Duch Boży jest Chrystusem (określenie greckie) = Mesjaszem (określenie hebrajskie), czyli Bożym wybranym, który ostatecznie ma rozwiązać problemy grzechu i śmierci. Jezus potrzebował Ducha Świętego do wypełnienia swojej misji. A my, czy tym bardziej nie potrzebujemy tego samego Ducha, aby wypełniać nasze misje i powołania życiowe? „Ojciec z nieba udzieli Ducha Świętego tym, którzy Go proszą” (Łk 11,13b). Czy widząc swoje braki, słabości, bezsilność wobec wielu sytuacji życiowych wołasz o Ducha? Wytrwale, jak owa wdowa stukająca do drzwi sędziego, aby jej bronił?
- Dalej Izajasz opisuje efekty, jakie ma przynieść światu działalność Jezusa – Mesjasza: *wilk zamieszka wraz z barankiem (...), zła czynić nie będą (...)* bo kraj się napelni znajomością Pana. Ale czy aby tak naprawdę jest? Patrząc na dzisiejszy świat i zło, które się w nim panoszy, możemy mieć poważne wątpliwości. Dlaczego proroctwo Izajasza jeszcze się nie spełniło? Może także dlatego, że ja i Ty nie dołożyliśmy do tego jakiejś części siebie, bo przecież Jezus chciał wysłać nas, abyśmy kontynuowali Jego dzieło: „gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami (...) aż po krańce ziemi” (Dz 1,8). Co to znaczy w moim życiu być świadkiem Jezusa, szczególnie w prostych, zwykłych realiach życia – dzieci, domu, rodziny, studiów, pracy, działalności publicznej...?
- „Korzeń Jessego stać będzie na znak dla narodów. Do niego ludy przyjdą po radę”. Jezus zawsze w centrum. Na Jezusie ma być skupione nasze myślenie i działanie. On przynosi pokój, dzięki Jezusowi Ojciec posyła nam swojego Ducha: „Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Poczieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze – Ducha Prawdy” (J14,16). Jezus jest naszym błogosławieństwem, Jezus naszym Panem i Zbawicielem. W nim mamy moc zwyciężania przeciwności „Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat” (J16,33), w nim nasze wyzwolenie: „nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni” (Dz 4,12). Daj się teraz porwać Duchowi, aby uwielbić Jezusa.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie, niech Twój Duch mnie ogarnia, przemienia, prowadzi, niech będzie moim wyzwoleniem.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

04.12.2024, środa , Św. Barbary; Św. Jana Damasceńskiego

OCZEKIWAĆ PANA, TO PRZYNOŚIĆ DO NIEGO LUDZI

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Mateusza 15,29-37

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- „*Żal Mi tego tłumu*”; Jezus jest wrażliwy na potrzeby człowieka. Dostrzega potrzeby nawet tych, którzy są zaangażowani w przynoszenie chorych do Jego stóp. My sami nie potrafimy uzdrawiać, leczyć ludzi. Nakarmić możemy owszem, ale nie tłumy. Ale możemy zwyczajnie być przy chorych, pomagać w drobnych czynnościach, możemy podzielić się jedzeniem z głodnym. Ile we mnie jest determinacji w szukaniu pomocy dla siebie? Ile dla innych?
- „*Wszedł na górę*”; góra w Biblii jest miejscem, w którym Bóg objawia swoją potęgę i moc (np. Synaj, Góra Przemienienia, Kalwaria). Każdego dnia mozolnie wspinamy się drogą, jak te tłumy, a Bóg na nas cierpliwie czeka. Na tę wspinaczkę warto zabierać ze sobą „*chromych, ułomnych,...*” i wszystkich, którzy potrzebują interwencji Jezusa. Taką wspinaczką na górę może być szczerza spowiedź, modlitwa za innych, pomoc drugiemu człowiekowi. Wspinaczką będzie to, co wymaga od nas samozaparcia, rezygnacji z czegoś, odrzucenia poczucia samowystarczalności. Z czym ja przychodzę do Jezusa? Czy przynoszę Mu bliskich, przyjaciół będących w potrzebie? A może sam dźwigam bagaż bólu i cierpienia?
- Jezus po zakończeniu uzdrawiania, rozmnaża chleb i zaspakaja głód ludzi. Szukając Jezusa otrzymujemy dużo więcej niż się spodziewamy. On napełnia nas wszystkim, czego potrzebujemy, nawet z nadmiarem, abyśmy mogli się tym dzielić z innymi. Jezus w każdej Eucharystii daje nam siebie, nie wypuszcza nas w drogę głodnych. On sam jest dla nas pokarmem i źródłem siły. Jak często karmię się tym chlebem? Czy to mi wystarcza?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie, pragnę karmić się Tobą i tylko Tobą. Ty jesteś „chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki” (J 6,51). Przymnóż mi determinacji w przyprowadzaniu ludzi do Ciebie.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

05.12.2024, czwartek

OCZEKIWAĆ PANA TO DOPUSZCZAĆ EWANGELIĘ DO SWOJEGO SERCA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Mateusza 7,21.24-27

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- "Jezus powiedział do swoich uczniów: Nie każdy, który mi mówi: Panie, Panie!, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mego Ojca, który jest w niebie." Wydawałoby się, że każdy kto wie o Jezusie i mówi o Nim jako o swoim Panu jest prawdziwym jego uczniem. Co więcej, wydawałoby się, że prorokując, wyrzucając złe duchy i czyniąc cuda mocą imienia Jezus jest się prawdziwym uczniem Jezusa. A jednak Jezus mówi, że nie zawsze tak jest. Nie każdy kto się na niego powołuje i wie o nim, wejdzie do królestwa niebieskiego. Gdzie więc przebiega ta granica, która decyduje, że Chrystus do nas się przyznaje albo nie, że wchodzimy do królestwa niebieskiego albo nie? Co decyduje? Czy sam udział w praktykach religijnych wystarczy? Jezus mówi, że o tym decyduje spełnianie woli Ojca. Bóg stworzył nas z miłości i pragnie doprowadzić nas do zbawienia (przebywania z nim - Miłością). Wydaje się więc, że wolą Jego jest abyśmy doskonalili się w miłości, aby Miłość coraz bardziej przenikała nasze serca i wyrażała się w naszym postępowaniu. Praktyki religijne mogą pozostać tylko czynnościami zewnętrznymi, jeżeli nie są wyrazem sięgania po miłość w drodze do doskonalenia się w miłości.
- Każdy kto buduje dom, projektuje i wykonuje go tak, aby przetrwał najtrudniejsze warunki atmosferyczne. To, że warunki atmosferyczne będą zmienne i przyjdą dni, w których będą burze, wichury, ulewy, to każdy dorosły człowiek wie. Jeżeli dom ma symbolizować nasze życie, to bądźmy dorośli i nie traktujmy Pan Boga jako tego, kto ma powstrzymać "burze, wichury i ulewy", ale jako tego, kto może pomóc je przetrwać i przez nie przejść. Dom opiera się na fundamencie. Nasze życie opiera się na tym, co mamy w sercu. Czy wiesz co jest fundamentem w Twoim sercu?
- "Każdego zaś, kto tych słów moich słucha" My wszyscy katolicy czy chrześcijanie słuchamy tych samych słów Jezusa. Czy w każdym naszym domu panuje miłość, brak jest przemocy, słuchamy siebie, pomagamy sobie? Czy wszyscy potrafimy przebaczać? Czy wszyscy jesteśmy sprawiedliwi? Czy wszyscy nie kierujemy się gniewem, pamiętliwością, pożądlivością, szukaniem swego? Czy wszyscy wykazujemy się cierpliwością, Jaki filtr w sercu nakładasz na naukę Jezusa - Ewangelię? Co Ci daje nakładanie takiego filtru?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Jezu - Miłości Miłosierna - poprzez wydarzenia mojego życia skróć drogę z mojego rozumu do mojego serca.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

06.12.2024, piątek , Św. Mikołaja, biskupa

OCZEKIWAĆ PANA TO WYTRWAĆ W POSŁUSZEŃSTWIE

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Mateusza 9, 27-31

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Zadziwiające - można wierzyć w potęgę Jezusa, można doświadczyć od Niego cudu i zarazem można Mu okazywać nieposłuszeństwo. Tajemnica wolności człowieka. Nieprawdą jest więc wymówka niektórych ludzi twierdzących, że gdyby doświadczyli cudu, to by uwierzyli, nawróciliby się. To zrzucanie z siebie odpowiedzialności za własne decyzje. Wiara jest moją decyzją - ja wybieram, czemu/ komu uwierzę, komu zaufam, jakie decyzje podejmuję.
- Czy nie używasz czasem takiej wymówki w swojej obronie - myśląc, że gdyby działanie Boga w Twoim życiu było bardziej spektakularne, albo gdyby spełnił tę czy inną konkretną prośbę, to Twoja wiara była większa, a Twoje życie inne? Tysiące ludzi widziało cuda Jezusa, pewnie setki ich doświadczyło, w tym faryzeusze - a nie wszyscy zostali uczniami. Co więcej, nawet uczniowie zwątpili. To przecież uczeń i świadek wielu cudów wydał Jezusa na śmierć.
- Absolutnie każdy z nas toczy swoją walkę o wiarę, o niepoddanie się zwątpieniu, zmęczeniu, lenistwu - o to by wytrwać przy Mistrzu. Nie tylko wytrwać wierząc, że Bóg istnieje, że Jezus jest Zbawicielem. Wytrwać w wierności - w posłuszeństwie Jego słowu, Jego natchnieniom. Wytrwać nieustannie dając miłość bez względu na reakcje i konsekwencje, a coraz bardziej bezinteresownie. Wytrwać w nadziei, że to ma sens. Czy walczysz o wytrwanie w posłuszeństwie? Czy widzisz w sobie to napięcie wynikające z walki duchowej? Przyjmij zachętę od św. Pawła: *Ty zaś czuwaj we wszystkim, znoś trudy, wykonaj dzieło ewangelisty, spełnij swe posługiwanie!* (2 Tm 4,5)

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. Możesz modlić się tak: Duchu Św. proszę, odnów mój zapał, rozpal moją nadzieję! Daj mi pragnienie, bym ze swojej strony zrobił wszystko, by moja wiara wzrastała, by być Ci posłusznym. „Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z [Jego] wolą.” (Flp 2,13)

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

07.12.2024, sobota Św. Ambrożego, biskupa i doktora Kościoła

OCZEKIWAĆ PANA, TO WZRSTAĆ W WIERZE

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Księga Proroka Izajasza 30, 19-21. 23-26

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Kończy się pierwszy tydzień adwentu, w którym Kościół zachęca przez zaproponowane czytania, do wzrastania w wierze, aby być gotowym do przyjęcia Boga, ale na Bożych warunkach. Bóg zostawia swoje obietnice rodzące nadzieję, ale potrzebuje naszej wiary. Wiara biblijna zaprasza nas do przyjęcia Bożych obietnic i wyraża się przez dziękczynienie, błogosławieństwo i uwielbienie, które rodzą zaufanie. Niewiara wyraża się przez szemranie, narzekanie, złorzeczenie i przeklinanie. Bóg gwarantuje Ludowi Wybranemu, że ich prowadzi po właściwych ścieżkach - *Twoje uszy usłyszą słowa rozlegające się za tobą: «To jest droga, idźcie nią!»* Jego prowadzenie jest prowadzeniem do życia w obfitości: *Dojdzie do tego, że na każdej wysokiej górze i na każdym wyniosłym pagórku będą strumienie płynących wód na czas wielkiej rzezi, gdy padną warownie.* Potrzebujemy Mu tylko zaufać. Czy wzrastasz w wierze? Czy potrafisz dziękować, błogosławić i uwielbiać Boga żywego w trudnych doświadczeniach?
- Człowiek potrzebuje trudnych doświadczeń życiowych, aby dojrzał, wzrastał w wierze i miał wewnętrzną zdolność do przyjęcia nowonarodzonego Boga do swojego życia. Mateusz ewangelista nie bez przyczyny pisze, że król Herod i część Izraela, zwłaszcza nauczyciele narodu, nie przyjęła nowonarodzonego Mesjasza. Herod bał się utraty władzy, a faryzeusze mieli inne wyobrażenia o długo oczekiwanym Mesjaszu. Ich wizje rozminęły się z planami Boga żywego. Możesz pomodlić się tak: "Jezu, uzdolnij mnie do przyjęcia Ciebie jako nowonarodzonego Boga, który się nie narzuca. Proszę Cię o korektę w moim myśleniu, jeżeli ta korekta jest konieczna, aby Ciebie przyjąć i sercem pokochać. Uzdolnij moje serce do oczekiwania Ciebie i przyjęcia Ciebie w sferach mojego życia, które domagają się nawrócenia".

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. Możesz modlić się tak: Koronka biblijna z tekstu:

DUŻE PACIORKI: Ledwie usłyszysz, odpowie ci. Choćby ci Pan dał chleb ucisku i wodę utrapienia, twój Nauczyciel już nie odstąpi, a oczy twoje patrzeć będą na twego Mistrza.

MAŁE PACIORKI: To jest droga, idźcie nią!»

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

Aneks:

CZYTANIA NA POSZCZEGÓLNE DNI TYGODNIA

01.12.2024, niedziela – Ewangelia według św. Łukasza 21, 25-28. 34-36

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec huku morza i jego nawałnicy. Ludzie mdleć będą ze strachu w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi. Albowiem moce niebios zostaną wstrząśnięte. Wtedy ujrzą Syna Człowieczego, nadchodzącego w obłoku z mocą i wielką chwałą. A gdy się to dzieć zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie.

Uważajcie na siebie, aby wasze serca nie były ociążane wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych, żeby ten dzień nie spadł na was zniecka jak potrzask. Przyjdzie on bowiem na wszystkich, którzy mieszkają na całej ziemi.

Czuwajcie więc i módlcie się w każdym czasie, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym».

02.12.2024, poniedziałek – Ewangelia według św. Mateusza 8,5-11

Gdy Jezus wszedł do Kafarnaum, zwrócił się do Niego setnik i prosił Go, mówiąc: Panie, sługa mój leży w domu sparaliżowany i bardzo cierpi. Rzekł mu Jezus: Przyjdę i uzdrowię go. Lecz setnik odpowiedział: Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a mój sługa odzyska zdrowie. Bo i ja, choć podlegam władzy, mam pod sobą żołnierzy. Mówię temu: Idź! - a idzie; drugiemu: Chodź tu! - a przychodzi; a słudze: Zrób to! - a robi. Gdy Jezus to usłyszał, zdziwił się i rzekł do tych, którzy szli za Nim: Zaprawdę powiadam wam: U nikogo w Izraelu nie znalazłem tak wielkiej wiary. Lecz powiadam wam: Wielu przyjdzie ze Wschodu i Zachodu i zasiądą do stołu z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem w królestwie niebieskim.

03.12.2024, wtorek – Księga Proroka Izajasza 11, 1-10

Wyrośnie różdżka z pnia Jessego, wypuści odrośl z jego korzeni. i spocznie na niej duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.

Upodoba sobie w bojaźni Pańskiej. Nie będzie sądził z pozorów ani wyrokował według pogłosek; raczej rozsądzi biednych sprawiedliwie i pokornym w kraju wyda słuszny wyrok. Różgą swoich ust uderzy gwałtownika, tchnieniem swoich warg uśmierci bezbożnego.

Sprawiedliwość będzie mu pasem na biodrach, a wierność przepasaniami łączy.

Wtedy wilk zamieszka wraz z barankiem, pantera z koźlęciem razem leżeć będą, cielę i lew paść się będą pospołu i mały chłopiec będzie je poganiał. Krowa i niedźwiedzica przestawać będą z sobą przyjaźnie, młode ich razem będą legaty. Lew też jak wół będzie jadał słomę.

Niemowlę igrac będzie na gnieździe kobry, dziecko włoży swą rękę do kryjówki żmii. Zła czynić nie będą ani działać na zgubę po całej świętej mej górze, bo kraj się napełni znajomością Pana, na kształt wód, które przepętniają morze.

Owego dnia to się stanie: Korzeń Jessego stać będzie na znak dla narodów. do niego ludy przyjdą po radę, i sławne będzie miejsce jego spoczynku.

04.12.2024, środa – Ewangelia według św. Mateusza 15,29-37

Jezus przyszedł nad Jezioro Galilejskie. Wszedł na górę i tam siedział. i przyszedł do Niego wielkie tłumy, mając z sobą chromych, ułomnych, niewidomych, niemych i wielu innych, i położyli ich u Jego stóp, a on ich uzdrowił. Tłumy zdumiewały się, widząc, że niemi mówią, ułomni są zdrowi, chromi chodzą, niewidomi widzą. i wielbiły Boga Izraela.

Lecz Jezus przywołał swoich uczniów i rzekł: «Żal Mi tego tłumu! Już trzy dni trwają przy Mnie, a nie mają, co jeść. Nie chcę ich puścić zgłodniałych, żeby ktoś nie zasłabł w drodze». Na to rzekli Mu uczniowie: «Skąd tu na pustkowiu weźmiemy tyle chleba, żeby nakarmić tak wielki tłum?» Jezus zapytał ich: «ile macie chlebów?» Odpowiedzieli: «Siedem i parę rybek».

A gdy polecił tłumowi usiąść na ziemi, wziął siedem chlebów i ryby i odmówiwszy dziękczynienie, połamał, dawał uczniom, uczniowie zaś tłumom. Jedli wszyscy do syta, a pozostałych ułomków zebrano jeszcze siedem pełnych koszów.

05.12.2024, czwartek – Ewangelia według św. Mateusza 7,21-24-27

Jezus powiedział do swoich uczniów: Nie każdy, który Mi mówi: Panie, Panie!, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie. Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztropnym, który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki.

06.12.2024, piątek – Ewangelia według św. Mateusza 9, 27-31

Gdy Jezus przechodził, ruszyli za Nim dwaj niewidomi, którzy wołali głośno: «Ulituje się nad nami, Synu Dawida!» Gdy wszedł do domu, niewidomi przystąpili do Niego, a Jezus ich zapytał: «Wierzycie, że mogę to uczynić?» Oni odpowiedzieli Mu: «Tak, Panie!» Wtedy dotknął ich oczu, mówiąc: «Według wiary waszej niech wam się stanie». I otworzyły się ich oczy, a Jezus surowo im przykazał: «Uważajcie, niech się nikt o tym nie dowie!» Oni jednak, skoro tylko wyszli, roznieśli wieść o Nim po całej tamtejszej okolicy.

07.12.2024, sobota – Księga Proroka Izajasza 30, 19-21. 23-26

*Tak mówi Pan Bóg, Święty Izraela:
Zaiste, o ludu, który zamieszkujesz Syjon w Jerozolimie, nie będziesz gorzko płakał. Rychło okaże ci on łaskę na głos twojej prośby. Ledwie usłyszysz, odpowie ci. Choćby ci Pan dał chleb ucisku i wodę utrapienia, twój Nauczyciel już nie odstąpi, a oczy twoje patrzeć będą na twego Mistrza. Twoje uszy usłyszą słowa rozlegające się za tobą: «To jest droga, idźcie nią!», jeśli chciałbyś iść na prawo lub na lewo. On ześle deszcz na zboże, którym obsiejiesz rolę, a pokarm z plonów ziemi będzie soczysty i pożywny. Twoje trzody będą się pasły w owym dniu na rozległych łąkach. Woły i osły obrabiające rolę żreć będą paszę dobrze przyprawioną, która została starannie przewiana. Dojdzie do tego, że na każdej wysokiej górze i na każdym wyniosłym pagórku będą strumienie płynących wód na czas wielkiej rzezi, gdy padną warownie. Wówczas światło księżycy będzie jak światło słoneczne, a światło słońca będzie siedmiokrotne, jakby światło siedmiu dni, w dniu, gdy Pan opatrzy rany swego ludu i uleczy jego sińce po razach.*

LECTIO DIVINA – METODA CZYTANIA I ROZWAŻANIA SŁOWA BOŻEGO

Mnisi znali dwa sposoby medytacji Słowa Bożego: **ruminatio** – przetrawianie Słowa Bożego poprzez jego ciągle powtarzanie oraz **lectio divina** – Bożą lekturę, w której chodziło o to, aby wszystkie słowa Biblii rozumieć jako drogę do Boga, jako opis drogi duchowej. Kluczowe jest tu pytanie: kim jestem, co jest tajemnicą mojego życia, kim i czym stałem się dzięki Jezusowi Chrystusowi? **Kiedy bowiem poprzez rozważanie Bożego Słowa zobaczę, kim jestem, zmieni się także moje działanie w świecie.**

Kilka uwag o miejscu modlitwy, czasie oraz pozycji modlitwowej.

1. **Miejsce** – idealne to kościół czy kaplica z wystawionym Najświętszym Sakramentem. W praktyce będzie to każde miejsce, w którym znajdziemy choć odrobinę wyciszenia.
2. **Czas** – przynajmniej kwadrans. Dobrze, jeśli będzie to pół godziny. Pora dnia nie jest istotna, ważne tylko, byśmy byli przytomni i w czasie modlitwy nie zasnęli.
3. **Pozycja w czasie modlitwy** – godna i wygodna. Można klęczeć, siedzieć na małej ławeczce, można też zwyczajnie usiąść na wygodnym krześle przy stole.

Przebieg *lectio divina*

Istotą tej metody jest jej podział na kilka części:

1. **Czytanie (*lectio*),**
2. **Medytację (*meditatio*),**
3. **Modlitwę (*oratio*) i trwanie przed Bogiem (*contemplatio*).**
4. **Działanie (*actio*)**

Całość powinna być poprzedzona chwilą wyciszenia, skupienia, prośbą skierowaną do Ducha Świętego o dobre owoce. To kluczowy moment przed każdym czytaniem i rozważaniem Bożego Słowa. Głębokie znaczenie Pisma Świętego jest sekretem znanym tylko Duchowi Świętemu, który objawia je komu chce, jak chce, kiedy i gdzie chce. *Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego* – pisze św. Paweł (1Kor 2,10). Tego Ducha Bóg udzielił i pragnie udzielać nam, jak mówi św. Łukasz: *Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą* (Łk 11,13). Dlatego tak ważne jest, aby prosić o Ducha Bożego, który sam sprawi, że księga Pisma Świętego zostanie dla nas otwarta, to znaczy zrozumiemy jego sens dla nas dziś – w czasie i miejscu, w którym się aktualnie znajdujemy.

Lectio – Czytaj z wiarą i uważnie święty tekst, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty.

Wybieramy dłuższy fragment tekstu. Nie zakładamy, że przeczytamy go w całości. Może się zdarzyć, że już pierwszy werset będzie tym fragmentem, nad którym powinniśmy zatrzymać się dłużej. Czytam Pismo Święte powoli i uważnie, nie po to, by pomnożyć swoją wiedzę, lecz by spotkać Boga w Jego Słowie. W czytaniu chodzi bowiem o znalezienie takiego fragmentu (zwykle będzie to jeden werset, czasami kilka), który nas poruszy. To poruszenie może mieć bardzo różny charakter. Może to być ciekawość, niezrozumienie, pociecha, piękno, niepokój. Poruszenie jest świadectwem, że ten werset jest dla nas osobiście ważny. Bardzo ważną informacją jest złość lub agresja rodząca się podczas czytania Słowa Bożego. Oznacza ona bowiem, że Jezus w Słowie Bożym dotyka jakiejś nieuporządkowanej dziedziny naszego życia. Jest bardzo istotne zwrócenie uwagi na uczucia, które nam towarzyszą. Nie mamy wpływu na uczucia, które się rodzą. Są ważne, ponieważ, ukazują nam one stan naszego serca. Nie ma uczuć dobrych i złych, ponieważ są one obojętne moralnie. Jeżeli rodzi się uczucie zazdrości lub niechęci to nie jest to grzechem. Grzechem może stać się dopiero nasza odpowiedź na to uczucie.

Znalezienie tekstu, który Cię porusza jest sygnałem, że kończy się etap *lectio*.

Meditatio – Staraj się zrozumieć dogłębnie tekst. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Pierwotne, łacińskie znaczenie tego słowa to „powtarzanie”. W tej części koncentrujemy się na znalezionym urywku. Czytamy go wielokrotnie, powoli, jakby smakując – całość wersetu lub jego fragmenty. Czytając możemy akcentować różne części i wyrazy wersetu. Prawdopodobnie nauczymy się w ten sposób wersetu na pamięć. Powtarzajmy go zatem także w myśli – może nam pomóc zamknięcie oczu. Angażujmy na tym etapie nie tylko rozum, ale także i serce. Można się zastanowić, dlaczego ten fragment mnie zainteresował, pytać się co ten fragment mi mówi, objawia, komunikuje. Ważne jest, aby medytować tylko jeden fragment. Jeśli poruszyło cię więcej fragmentów, zatrzymaj się na pierwszym, pozostałe w tej medytacji cię nie interesują.

Oratio – Teraz ty mów do Boga, a jeśli zabraknie Ci słów to trwaj przed nim bez słów (contemplatio).

Na pewnym etapie medytacji zamienia się w modlitwę. Będzie ona miała spontaniczny charakter. Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie Słowo. Módl się prosto i spontanicznie. Czasami będzie to nasza aktywność, ale możemy też być „porwani” przez Boże natchnienie. Wtedy modlitwa stanie się bardziej działaniem Boga w nas niż naszym działaniem. Trudno przewidzieć, co przyniesie modlitwa, jaki dokładnie charakter i kierunek przybierze. Może to być zarówno przebłaganie, prośba jak i dziękczynienie i uwielbienie. Może mieć także charakter krótkiej, żarliwej modlitwy, proszącej Boga, by ukoił moja tęsknotę, by pozwolił się doświadczyć i ujrzeć. Na lub po etapie oratio - Twojej modlitwy do Boga, którą wzbudziło rozważanie danego fragmentu - może przyjść czas, że braknie Ci słów. Trwaj wtedy przy Bogu bez słów - wtedy modlisz się samą swoją obecnością a Duch Święty działający w Tobie będzie kierował do Boga taką modlitwą, która Jemu się podoba: *"Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą"* (Rz 8, 26-28)

W każdej głębokiej ludzkiej relacji przychodzi etap rozumienia się bez słów. Tak samo jest Bogiem. Ani On nic nie musi mówić, ani ja. Jesteśmy ze sobą razem. I to wystarczy.

Actio – Pytaj siebie: „Co mam zrobić?”.

Ostatni etap lectio divina to zaproszenie do działania, zgodnie z napomnieniem św. Jakuba: *"Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. (Jk 1, 23)*. Zadań sobie pytanie, czy przez to rozważanie Bóg wzywa Cię do podjęcia jakiegoś postanowienia, zadania, porozmawiania z kimś, przebaczenia komuś, pomocy komuś. Jeśli tak, to zapisz sobie konkretny fragment, który Cię porusza do działania albo to, co chcesz uczynić. Pamiętaj, że działaniem może być także przyzwolenie, zgoda wobec Boga, aby coś w tobie zmienił, aby sam działał w tobie i przemieniał ciebie tak, jak chce. Po pewnym czasie będziesz wyraźnie widział jak Bóg Cię prowadzi.

Twoim *Actio* może być także nauczenie się na pamięć jakiegoś wersetu z aktualnego czytania. Możesz także pomyśleć, jakie słowo, frazę czy werset zabierzesz ze sobą na cały dzień, to znaczy będziesz je powtarzał i wracał do niego w różnych momentach dnia. W ten sposób dasz Bogu szansę i przestrzeń do Jego działania w tobie, do tego, aby cię przemieniał swoim Słowem, które samo z siebie wydaje owoc: *Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon (...)* (Mk 4,27-28).

Nie zawsze lectio divina będzie kończyło się podjęciem konkretnego postanowienia i wykonaniem konkretnego działania. Doświadczenie pokazuje jednak, że praktykowanie tej metody przebywania ze Słowem Bożym po pewnym czasie przemienia człowieka samo z siebie, porusza go, przekonuje o tym co prawdziwe i ważne, daje światło do podejmowania właściwych decyzji życiowych i zaprasza do podejmowania zmian.

Możesz korzystać z rozważań **LectioDivina** używając swojego smartfona lub innego urządzenia mobilnego. Aplikację możesz pobrać gratis, podając w wyszukiwarce: **“LectioDivina – On Jest”**

Pobierz na:
Google Play

Pobierz na:
App Store

Kindle oraz inne czytniki obsługujące format .mobi na stronie: www.onjest.pl/slowo

Facebook: [@lectiodivina.onjest](https://www.facebook.com/lectiodivina.onjest)